

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

88. An admodum RR. PP. Oliuetani commorantes in Abbatia Viuoldanæ teneantur singuli ad diurnam Missarum celebrationem? Et an etiam Generalis non possit eis præcipere hanc diurnam celebrationem? Et ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

4. Sed vt verum fatear, quando hanc sententiam legi, prima facie vehementer stupui, quod apud veteres, & recentiores scriptores tam doctos tale præceptum in iure canonico non fuerit inuentum, vt supra visum est, & quod P. Peregrinus solus his nostris temporibus inuenierit, & idem statim ad textus, & ad expositores cucurrit, & cum legerim *cap. dolentes, & cap. cum creatura*, nec vllum verbum inueni, quod comprehendat Regulares, vt legenti patebit, aliquam difficultatem mihi præbuit *Clem. 1.* vbi Concilium Viennense loquitur etiam de Regularibus, & idem cum paululum suspensus hæsissem, statim tenebras fugauit Fillucius *tom. 2. tract. 23. cap. 4. n. 133.* vbi postquam quaesierat, an Ecclesiæ sæculares, siue Cathedralis, siue Collegiatae obligentur ad Officium in choro, tandem quaerit, an Ecclesiæ Regulares obligatae sint ad eiusmodi Officium, & ita asserit. Respondeo esse obligatas iuxta cuiuscumque consuetudinem, & institutum, ex *Clem. 1. de celebr. Missar.* nam etiam Ecclesiæ Regulares connumerantur cum Cathedralibus, & Collegiatis. Dixi iuxta cuiuscumque institutum, quia Religiosi non tenentur ad Officium in choro ratione proprii beneficii, cum id non habeant, neque propterea quod viuunt ex elemosynis, vel bonis Ecclesiasticis, quia non dantur cum hac conditione, neque etiam est ius Canonicum vniuersaliter obligans Religiosos ad id, sed pendet ex peculiari cuiusque instituto & consuetudine, vt dictum est. Hæc Fillucius.

5. Vnde dicendum est dictam *Clem. 1.* non asserere absolute Regulares esse obligatos ad Officium diuinum persoluendum, sed ad id teneri iuxta cuiuscumque consuetudinem, & institutum, & ita etiam possent interpretari *cap. dolentes, & c. cum creatura*, si de Regularibus loquerentur. Verum cum P. Peregrinus concedat in nostra Religione non adesse institutum, neque consuetudinem obligantem sub mortali ad canendam Missam solemnem in diebus festiuis: ergo constanter dicendum est illam relinquere non esse peccatum mortale, sicut esset si relinquerentur Horæ Canonicae, ad quas persoluendas consuetudo præscripta iam obligat. Non bene igitur P. Peregrinus dicit nos teneri ad canendam Missam solemnem ex vi Canonum, sed optime cum Gauanto ad rubr. *Missalis, tom. 1. p. 3. tit. 1. n. 4.* dicendum est, Regulares ad id teneri ex vi regulæ & consuetudinis interpretantis regulam, quam nos, & ipsemet Peregrinus negamus in nostra Religione adesse cum obligatione culpe lethalis: ergo, &c. quæ omnia confirmantur. Nam si nos teneremur dicere Missam solemnem ex vi Canonum, & consuetudinis vniuersalis Ecclesiæ, vt vult Peregrinus, teneremur illam dicere in diebus festiuis, vt patet ex *d. Clem. 1. & cap. dolentes, & cap. cum creatura, de celebr. Missarum.* Sed nos hoc non facimus. Ergo dicendum est ad illam nos non teneri virtute dictorum Canonum.

6. Respondet Peregrinus hoc esse verum, sed potest esse quoddam per viam vocis oraculum licentiam non canendi quotidie Missam obtinuisse Religio aliquo Summo Pontifice, quia illis temporibus passim erat in vsu concedere similes facultates per viam vocis oraculum. Verum si hæc opinio Peregrini admittenda foret, certi essemus de transgressione Canonum & consuetudinis (vt vult ipse) vniuersalis Ecclesiæ, dum in nostra Religione non fuerit cantata solemnis Missa in diebus festiuis, & incerti essemus de excusatione transgressionis, nam ipsemet peregrinus loquitur cum formidine, & præsumptiue, quam quidem licentiam à Peregrino præsumptam difficile ad fuisse dicendum est, cum non sit credibile in re tanti momenti si Patres essent obligati ex vi Cano-

num, & consuetudinis vniuersalis Ecclesiæ ad canendam Missam diebus festiuis, si hoc non facerent ex priuilegio Summi Pontificis, vt præsumit Peregrinus, non, inquam, vt dixi, credibile est in re tam graui, quoad memoriam posteram, & in honorem Religionis, & ad securitatem conscientiarum, si de tam solemnibus priuilegiis in Archiueo S. Syluestri, vel alio in loco mentionem aliquam non reliquissent: sed hoc non inuenitur, neque Patres seniores de tali priuilegio vnuquam mentionem fecerunt. Ergo necessarium dicendum est non adfuisse, & ita est, quia reuera necessarium non erat, cum Regulares, vt dictum est, atque satis probatum, non teneantur dicere Missam ex vi Canonum, sed ex consuetudine præscripta in vnaquaque Religione: sed in nostra Religione non fuit accepta consuetudo, vt Missa solemnis caneretur diebus festiuis, sed tantum diebus festiuis, & hoc sine onere peccati mortalis: idem Patres sine vilo Pontificis priuilegio dictam Missam solemnem in diebus festiuis non dixerunt, neque nos his etiam temporibus dicimus, non, vt dictum est, ratione alicuius priuilegij, sed quia in Religione non habemus consuetudinem illam canendi.

7. Igitur contra P. Peregrinum cum communi sententia omnium Doctorum, tam veterum, quam recentiorum, dicendum est, Regulares non esse obstrictos sub mortali ad Officium diuinum, & Missam solemnem in choro canendam ex vi alicuius Canonis, vel consuetudine vniuersalis Ecclesiæ, sed ex regula, & vi consuetudinis præscriptæ interpretantis regulam. In nostra verò Religione recepta est consuetudo obligans sub mortali ad persoluendas Horas Canonicas, etiam extra chorum, non autem ad canendas Missas solemnes in diebus festiuis; festiuis verò diebus illam canimus, sed non cum obligatione peccati mortalis, quæ omnia patent ex superius adductis, ex quibus etiam patet responsio ad alia, quæ adducit pro sua firmanda sententia Peregrinus.

RESOL. LXXXVIII.

An admodum RR. PP. Oliuetani commorantes in Abbatia Vinoldana teneantur singuli ad diuinam Missarum celebrationem?

Et an Generalis non possit eis præcipere hanc diuinam celebrationem?

Et docetur Generalem non posse præcipere Religiosis subditis, quæ sunt absolute extra Regulam, sed quæ expresse, vel tacite in ea continentur.

Et aduertitur, quod vsus, obseruantia, & praxis, atque consuetudo, leges, & statuta interpretantur. Ex p. 10. tr. 16. & Misc. 6. Ref. 42. aliàs 41.

§. 1. **R**espondeo negatiue: Et licet prima facie videantur ob stare verba apposta in Rescripto *Clem. VIII.* die 22. Maij 1592. tamen ego contrarium puto: Vnde illa per extensum apponam; sic enim ibi Pontifex asserit: *Ordo ad minus Monachorum, &c. qui omnes ibidem Consensum constituunt, ac iuxta ipsius Congregationis regularia instituta viuere, & eidem Ecclesie in Diuinis, horas Canonicas statutis temporibus decantando, ac Missas singulis diebus celebrando deservire, &c.* puto igitur ex dictis verbis adesse quidem obligationem quotidie celebrandi, sed non à singulis Monachis.

2. Moueor ad id tenendum, quia non est incredibile S. Pontificem, dum ad seruiendum dictæ Abbatia: introduxerit ad administrationem RR. Monachos Oliuetanos, velle eos ibi viuere contra morem, & vsus suæ Religionis, & imponere illis onus, ad quod vigore suorum Constitutionum non tenerentur.

tur. Sed in eorum Constitutionibus part. 1. cap. 62. sic habetur: *Singuli Sacerdotes, singulis diebus Dominicis, & solemnibus infra hebdomadam occurrentibus Missam celebrare teneantur: ij vero Monachi, qui stant ex ea parte chori, in qua stat hebdomadarius, quotidie per illam hebdomadam Altaris sacrificium offerant.* Ita ibi. Ergo dicendum est in verbis Bullæ adesse obligationem, vt in dicta Abbacia quotidie Missæ celebrentur, sed non à singulis Monachis, sed eo modo, quo in aliis Monasteriis, secundum morem, & vsum Religionis, & secundum præceptum Constitutionis, solitum est ab ipsis celebrari. Alioquin sequeretur magna difficultas. An etiã Generalis possit eis præcipere hanc diurnam celebrationem. Etenim certum est, neque Generalem posse præcipere Religiosis subditis quæ sunt absolute extra regulam, sed quæ expressè, vel tacitè in illa continentur, vt docet D. Tho. in 2. 2. q. 104. art. 5. ad 3. Vasquez in part. 2. disp. 154. cap. 4. num. 21. Lessius lib. 2. c. 41. dub. 9. n. 76. Azotius tom. 1. lib. 13. cap. 11. quæst. 9. Sanchez in Sum. tom. 2. lib. 6. c. 2. n. 15. Suarez de Relig. tom. 3. lib. 10. c. 8. n. 6. Valencia tom. 3. disp. 7. q. 3. punct. 2. Castrus Palus tom. 3. tr. 16. disp. 4. punct. 2. n. 7. & alij. Sed Regula PP. Oliuetanorum, vt supra visum est, neque expressè, neque tacitè onus dietim celebrandi continet, sed expressè diurnam hanc celebrationem Monachis in dicta Abbacia commorantibus imponere minime possit. Dicendum est igitur Pontificem in dicta Bulla voluisse, vt singulis diebus in Monasterio dictæ Abbatiæ Missæ celebrentur, sed non à singulis iuxta morem, & Constitutiones Religionis.

3. Confirmatur primò hæc opinio, quia verba dispositionis debent declarari, & restringendi ad qualitatem adiectã, vt tradit Surdus lib. 2. conf. 179. n. 40. & 41. Casanate conf. 44. n. 29. & alij quos adducit Castillo, Soto, Maior, Controu. tom. 5. cap. 9. à n. 1. cum Salgado de Retentione Bullarum, part. 1. cap. 15. n. 53. Sed in Bulla Pontificis sic habetur: *ac iuxta ipsius Congregationis regularia Instituta viuere, & eidem Ecclesie singulis diebus Missam celebrando deseruire,* sic ibi. Si itaque Monachi ex mente Pontificis tenentur viuere, & singulis diebus celebrare, iuxta ipsius Religionis mores, & Instituta: nam particula, *Et*, æqualiter copulat præcedentia cum sequentibus, vt idem sit de vno, quam de alio, vt docet Menochius conf. 56. n. 95. Parisius vol. 1. conf. 95. n. 6. Nata tom. 4. conf. 573. n. 14. Sequitur onus celebrandi Missas assignatas à Pontifice, explicandum esse secundum Religionis mores, vsum, & instituta, quæ, vt supra visum est ex verbis Constitutionum, obligant, vt singulis diebus à Monachis in Ecclesia celebrentur, sed non à singulis.

Sup. hoc lege supra doctrinam Ref. 81. §. Quarto gratia, & lege §§. à verficius annot.

4. Confirmatur secundò, quia rescripta recipiunt interpretationem ex narratis precum, siue supplicationis, ita vt exinde, vel extendenda, vel restringenda, vel supplenda, vel declaranda veniant, vt obleruat Ripol. tract. de Regularib. cap. 22. num. 56. Cachernus decis. 23. n. 44. & decis. 88. n. 9. Grammaticus decis. 203. n. 202. & 203. Surdus decis. 268. n. 15. & decis. 219. n. 15. Riccius conf. 55. n. 60. vol. 2. & alij. Sed Bullam Clem. VIII. certum est fuisse fundatam super capitula iam stabilita inter Commendatarium, & Religionem Oliuetanam, & secundum præscriptum dictorum capitulorum, postea fuisse factam petitionem. Verum inter alia Capitula adest illud, tenoris sequentis. Quarto, che li PP. Religiosi accettino il carico di mantenere à detta Chiesa per li diuini Officij continuamente, & à perpetui tempi, otto Sacerdoti da fare la residenza, messe, hore canoniche, nell'hore solite alla loro Religione, & conuenienti: & ogni giorno celebrare li Diuini Officij. In quibus verbis

clarè apparet & Religionem non se obligasse, vt octo Missæ dietim à singulis Monachis celebrentur, sed vt singulis diebus celebrentur Diuina Officia. Quæ quidem verba verificatur quoad celebrationem Missarum, si non octo, sed aliquæ Missæ celebrentur, secundum morem dictæ Religionis. Ergo, &c.

5. Et tandem confirmatur tertio, quia vsum, obseruantiam, & consuetudo, leges interpretantur, vt obleruat in l. 19. ff. de legib. sic habetur: *Si de interpretatione legis quæritur, in primis inspiciendum esse, quo iure Ch. vultus retro in eiusmodi casibus visa fuerit, cum opinio legum interpretis sit consuetudo, ita ibi: quod etiam per b. tur ex c. in dilectis, de consuet. vt obleruat Emericus de priuile. iuris Civilis, lib. 2. c. 3. n. 2. Vvancellus de iure Pontif. vol. 1. conf. 11. n. 7. Reinkingk vult de Regimine Seculari & Ecclesiastico lib. 2. Clus. 2. cap. 2. n. 29. & cap. 11. n. 6. Harprechtus in Instit. tom. 1. §. 1. tit. de Excusat. Tutorum, n. 50. & tom. 3. §. 3. tit. de conduct. n. 71. Menochius conf. 32. n. 44. Syluanus conf. 88. n. 27. & alij: quinimo omnium actuum, & dispositionum interpres est consuetudo, vt docet Pol. de Regul. cap. 47. n. 39. Solorzanus de Indium iure, tom. 2. lib. 2. cap. 21. n. 24. & seq. Surdus de Alim. tit. 2. q. 66. n. 4. Mullerus lib. 1. Semestrium, cap. 3. 4. Narca conf. 406. n. 25. & 28. tom. 2. Vvembertus conf. 266. n. 84. p. 6. & ideò quamlibet dispositionem regulam recipere à consuetudine, dixerunt Cyprianus in Reper. ad leg. Si quis maior, C. de transact. Vvelder becius vbi sup. n. 85. Surdus decis. 223. ad n. 1. quæ conuenia approbat etiam H. Alticus Hannius in sua Encyclopedia iuris, part. 1. tit. 4. cap. 4. n. 18. & seq. & ob id vera sunt, vt docuerit Amicus conf. 42. n. 16. & 17. Ernestus Corthmannus vol. 4. conf. 48. num. 14. Aldecrus Mascardus de interpret. statum. conl. 2. n. 15. 6. & Hannius vbi sup. tit. 3. cap. 7. n. 73. quòd interpretatio Statutorum, ex consuetudine, praxi, & obseruantia sequuta desumi debeat, etiam si proprietati verborum ipsius statuti repugnet, quod etiam docet de priuilegiis Solorzanus vbi supra, vir sapientissimus, & eruditissimus.*

6. Sed post Bullam Clem. VIII. vsum, obseruantiam, & consuetudo, ipsis Abbacibus Commendatariis scientibus, videntibus, & consentientibus, etiam tempore sancti Caroli Archiepiscopi, semper fuit, vt in dicta Abbacia, singulis quidem diebus celebrentur Missæ, sed non à singulis Monachis. Ergo ita innuenda, & explicanda sunt verba rescripti Pontificis, de quibus est difficultas. Et quidem, si ex decenti lapsu, ratione consuetudinis scripturæ interpretantur, vt tradit vterque Molina, Theologus, & Iurifconsultus, hic de Primog. lib. 2. cap. 6. n. 57. ille de Instit. tom. 3. tr. 4. disp. 590. concl. 9. Gutierrez tract. 99. lib. 3. q. 6. n. 26. & alij, quanto magis dicendum est secundum consuetudinem subsequendam, interpretandam esse rescripturam, de qua loquimur, cum non solum tempus decennij sit elapsum, sed tempus 40. annorum, & plus. Itaque ex omnibus supradictis existimo, dictos Monachos, cum non obligentur expressè ad præcisum numerum Missarum, posse adiuvati vacationibus, quibus mos, & constitutio Religionis illæ largitur, vel saltem tantum teneri ad celebrandum, secundum vsum, & consuetudinem obseruantiam prædictam Bullam Clem. VIII. Ita ego sentio, saluo honorum meliori iudicio, & ideo rogo dictos RR. PP. Oliuetanos, vt circa præsens dubium non acquiescant solo meo voto, sed querant saltem votum vniuersi, vel alterius viri docti, quibus superius dicta libenter communicanda submitto.

RESOL.